14/11/2019

Ο Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης στο “Ενορία εν δράσει”

/ Ενορίες

Την τρίτη και τελευταία ομιλία του, αφιερωμένη στον Όσιο Ιάκωβο τον εν Ευβοία πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης Δανιήλ Ψωίνος, κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 13 Νοεμβρίου.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Η ομιλία, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», είχε ως θέμα: «Όσιος Ιάκωβος Τσαλίκης: χαριτωμένα στιγμιότυπα από τη ζωή του».

Της ομιλίας, προηγήθηκε Παράκληση προς τιμήν της Παναγίας Βηματάρισσας.

Όπως τόνισε ο π. Δανιήλ, είναι πάρα πολύ σημαντικό, κάποιος να ασχολείται με ιερά πρόσωπα και με τα πράγματα του Θεού. Διότι αποκτά χάρη και ευλογία στη ζωή του.

Εκτός από σημαντικό, είναι και ευλογημένο διότι εκεί βρίσκει κανείς αμέτρητους θησαυρούς, που έρχονται να πλουτήσουν την δική μας πενιχρή ζωή.

Αυτοί οι θησαυροί έρχονται να δώσουν νόημα στην δική μας πορεία. Και μας βοηθούν τα μέγιστα να βρούμε τον στόχο μας. Γιατί πολλές φορές υπάρχει περισπασμός εξαιτίας των πολλών εκείνων καταιγισμών από μηνύματα που δεχόμαστε και χάνουμε τον στόχο μας.

«Η ενασχόληση μας με την ζωή των αγίων, η ψηλάφηση διαφόρων πτυχών της πορείας τους και της αγίας βιοτής τους, έρχεται να μας βοηθήσει σε αυτόν τον σημαντικό πνευματικό αγώνα που έχουμε να διεξάγουμε και να προσφέρουμε στον Θεό, για να μπορέσουμε να κατακτήσουμε κι εμείς, όπως και οι άγιοι, τον στόχο και τον σκοπό της ζωής μας.»

Η ομιλία προσέγγισε χαριτωμένα γεγονότα από την τρισχαριτωμένη, όπως την χαρακτήρισε ο π. Δανιήλ, από την χάρη του Παναγίου Πνεύματος, ζωή του Αγίου Ιακώβου.

Τέτοια γεγονότα από την ζωή ενός Αγίου, συνέχισε, χαριτώνουν και την δική μας άχαρη ζωή. Και μπορούν να γίνουν το αλάτι στην άγευστη καθημερινότητα μας, το φως στην σκοτεινή πραγματικότητα μας και να μας στηρίξουν στον όποιον αγώνα μας.

Και ακόμη, να γίνουν λαβές για να ξεκινήσουμε την προσπάθεια μας, γιατί μπορούμε. Ο Θεός καλεί στην αγιότητα όποιον άνθρωπο έρχεται σε ετούτον τον κόσμο. Να διαβεί μέσα από αυτήν την ζωή, για να καταλήξει στον ουρανό, όπως κατέληξε ο Άγιος Ιάκωβος.

Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό να λάβουμε εμπειρία ενός Αγίου. Και γι’ αυτό η ομιλία του π. Δανιήλ, είχε στόχο να δώσει μια μικρή γεύση από την ζωή του Αγίου, παραθέτοντας κάποια στιγμιότυπα, ακόμη και από την παιδική του ηλικία.

«Η μητέρα του κοιμήθηκε όταν εκείνος ήταν μικρός. Ο πόνος στην ψυχή του, ήταν αβάσταχτος. Πήγαινε συχνά στον τάφο κι έκλαιγε απαρηγόρητος.

Ώσπου κάποια στιγμή είδε στο όνειρό του, την μητέρα του βρεγμένη. Και του είπε με παράπονο ότι έτσι την κατάντησε με τα δάκρυα σου. Από τότε ο Άγιος δεν ξαναέκλαψε ποτέ.»

Το περιστατικό, τόνισε, μας δείχνει πως οι Άγιοι της Εκκλησίας μας, δεν είναι εξωπραγματικά όντα. Είναι άνθρωποι σαν κι εμάς, με πάθη, με αδυναμίες, με μικρότητες.

Μια τέτοια ανθρώπινη αδυναμία φανέρωσε ο Άγιος Ιάκωβος στη θανή της μητέρας του. Όμως από την στιγμή που την είδε, απέκτησε πλέον την βεβαιότητα της αναστάσεως.

Και πάλι όταν ήταν μικρός, συνήθιζε να πηγαίνει σε ένα κοντινό εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής για να το περιποιείται και να προσεύχεται. Φεύγοντας κάποια φορά για να επιστρέψει σπίτι του, δέχτηκε την επίσκεψη της Αγίας, η οποία του εμφανίστηκε ως μοναχή.

Βλέποντας την φοβήθηκε κι έφυγε. Όμως εκείνη συνέχιζε να τον καταδιώκει, ώσπου κάποια στιγμή του έφραξε τον δρόμο. Και τον ρώτησε τι θέλει να του δώσει, που φροντίζει το «σπίτι» της, και εξαφανίστηκε.

Το είπε στην μητέρα του κι εκείνη τον συμβούλευσε να την ρωτήσει τι έμελλε να συμβεί στην ζωή του. Κι όταν αργότερα, σε άλλη εμφάνιση της Αγίας την ρώτησε, εκείνη του απάντησε πως θα γίνει μεγάλος και πολλοί άνθρωποι θα έρχονται κοντά του.

«Είδε και την Παναγία, που του υπέδειξε συγκεκριμένο τόπο, ώστε εκεί να φτιάξει το προσκυνητάρι Της.

Άλλοτε πάλι, στο ασκητήριο του Οσίου Δαυίδ, ο διάβολος με την μορφή πολλών σκορπιών, του επιτέθηκε. Εκείνος χωρίς να φοβηθεί, πήρε μία πέτρα, χάραξε έναν κύκλο γύρω από τον εαυτό του και πρόσταξε τους σκορπιούς να πλησιάσουν μέχρι την γραμμή του κύκλου και εκείνοι τον υπάκουσαν.»

Σε άλλη περίπτωση, προσκυνητές είδαν τον Άγιο έξω από το μοναστήρι, να πηγαίνει πεζός με τα Τίμια Δώρα, σε ένα χωριό 6 χιλιόμετρα μακριά. Λίγα λεπτά όμως αργότερα, μπαίνοντας στο Καθολικό της μονής, τον είδαν να βγαίνει από το ιερό. Κι όταν τον ρώτησαν πως είναι δυνατόν να πήγε και να επέστρεψε μέσα σε ελάχιστα λεπτά, σε τέτοια απόσταση, τους αποκρίθηκε χωρίς καμία έκπληξη, πως αυτά είναι πράγματα του Θεού.

Ανέφερε ο π. Δανιήλ και μια σειρά ακόμη περιστατικών, πριν κλείσει την ομιλία

του, που μαρτυρούν και φανερώνουν, όπως τόνισε, πόσο είχε χαριτωθεί ο Άγιος Ιάκωβος από τον Θεό.